

Kommunerne, saa at man vel kunde overlade Kommunerne. Eiendomsretten, hvor det ikke er aldeles utvivlsomt at Staten har den. Det er imidlertid en Ting, som Udvalget kun henstiller til Ministeriets Overveelse. Af Hjemmeindtægterne bliver der endnu tilbage andre Indtægter, som tilfalde disse Embedsmænd rundt omkring i Kommunerne gennem deres Virksomhed som Magistrats-embedsmænd, som kommunale Dvrighedspersoner. Denne Del af Hjemmeindtægten er naturligvis ikke medtaget i dette Lovforslag, men vedbliver at bestaa som hidtil i Overensstemmelse med Loven af 1861, saaledes at der ved Fasttættelsen af Embedsmændenes Lønning fradrages en saa stor Del, som æquivaleres af Hjemmeindtægten, hidrørende fra disse Sportler, der komme ind i deres Egenkab af Magistratsembedsmænd, og eventuelt tilfælle Indtægten af Kapitaler, som ere henlagte til Embederne o. Lign. Det er for de allerfleste Embeder vistnok en rent forsvindende Sum, idet jeg ikke tror, at det et eneste Sted løber op til et Par Hundrede Kroner og de fleste Steder kun til et halvt Hundrede Kroner. Endvidere er der foreslaaet af Udvalget, at foruden at man vil gaa frem paa den her antydede Maade ved Besættelsen af nye Embeder, skal det deshos være tilladt de Embedsmænd, der allerede ere i Embederne, at indgaa paa de samme Betingelser, naar der inden 3 Maaneder efter Lovens Krafttræden afgives en Erklæring til vedkommende Ministerium om, at de ønske dette. Det er for at forebygge fremtidige Klager i saa Henseende, at man aabner Afgang for de allerede ansatte Embedsmænd til at undersøge sig de samme Betingelser, som fremtidig ville blive fastsatte for nye Embeder. Endelig er der en lille Tillægsbestemmelse, som siger, at de Jorder, der ere erhvervede for Embedet derved, at nuværende eller tidligere Embedsmænd have kjøbt disse Jorder for Laan af Statskassen, hvilke Laan de af deres Embedsindtægter have amortiseret og forrentet, holdes uden for denne Bestemmelse, saaledes at det bliver en Indtægt, der tilfalder Embedet udenfor den normerede Løn. Jeg tror ikke, at der er Noget til Hinder derfor. Jeg finder det ganske rimeligt, at hvor Jorden en Gang er erhvervet for egne Penge og hører til Embedet, kan den ikke tages til Indtægt af Staten. — For Embedsmændene tror jeg, at dette vil være en meget heldig Ordning. Den er særlig human, idet man ikke alene giver de fremtidige Embedsmænd, men ogsaa de nuværende, der inden 3 Maanedre maatte ønske det, Afgang til at faae den normerede Løn for Embederne, mod at Jordens Indtægter gaa ind i Stats-

kassen. De, der have været længe i Embederne, have havt Fordel af de gode Konjunkturer, og forsaavidt de faldende Konjunkturer for Jordbruget have bragt dem ned under Embedets normerede Løn, har man indrømmet dem Ret til at unddrage sig dem, saa jeg haaber, at man vil paaskjønne den Smødetommen, der ved dette Vædringsforslags Vedtagelse vil blive vist fra Folketingets Side. Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at det er saa meget mere hensynsfuldt, at man har stillet sig saaledes, som enkelte af disse Embedsmænd virkelig have havt ganske enorme Indtægter hidtil. Jeg skal navnlig fremhæve det Embede, som Ministeren har fremhævet blandt dem, der have tabt i Løn, nemlig Embedet i Roskilde. Denne Embedsmænd har i Dieblisset en Mindreindtægt af omtrent 400 Kroner under det, der er normeret, men denne Embedsmænd, der har været ansat siden 1870, har til Tider havt indtil 5000 Kr. over den normerede Løn, saa det er jo egentlig talt et stærkt Stykke, at dette Embede er fremdraget som et af dem, der trænge til Forbedring. Jeg maa dog bemærke, at det er ogsaa det eneste Embede, der er stillet saaledes. Der er derimod andre Embedsmænd, f. Ex. Borgmesteren i Randers, Byfogden i Stege og flere Andre, der paa Grund af de faldende Konjunkturer, siden de kom i Embedet, virkelig have havt en Mindreindtægt, der er steget indtil en Fjerdedel af Embedets normerede Løn, saa at man maa sige, at overfor disse Mænd er det en Retfærdigheds-handling at hjælpe dem. Med Hensyn til Forholdet, som det isvrigt vil stille sig for Statskassen, kan jeg kun sige, at det ikke vil have stor Betydning for Statskassen. Hvis allerede Medlemmer ville gennemse det Bilag, der er føjet til Betænkningen, en Oversigt over Indtægten af Embedsjorder for Netsbetjent- og Magistratsembedernes Vedkommende, ville de se, at der i det Hele er 55 saadanne Embeder med Embedsjord, og af disse Embeder have 4 netop det, som det er beregnet, de skulle have, 20 have mindre, men hele Resten, altsaa 31, have endnu, trods de vigende Konjunkturer for Jordbruget, dog en større Indtægt af deres Jorder, end der var beregnet. Naar man nu gaar ud fra, at de daarlige Tider for Jordbruget dog ikke til evige Tider ville blive ved, som man vel antage, at efterhaanden som Embederne blive ledige, Tiderne stride, og Forholdene konsolidere sig, vil der igjen komme saadanne Indtægter af Jorden, at Statskassen ikke vil lide Tab ved paa den Maade at bringe Lønningerne op til det Normerede. Endnu skal jeg tilføje, at de Embeder, som